

ikke, for at paasee, at Alt, hvad der foretages, er lovligt. Men naar dette bliver udført, naar Staten saaledes har Tilsyn med, at intet Ulovligt eller Fordærveligt skeer, saa forekommer det mig ogsaa, at der heller ikke kan være Noget til Hinder for, at Borgerne selv vælge den Mand, der skal staae i Spidsen for deres Forretninger, for Forvaltningen. Jeg har under denne Sags Behandling ventet paa, at det før nævnte høitærede Medlem, der i sin Tid har forfattet hiint Udkast, vilde tage Ordet, hvortil Ingen mere end han var berettiget, men hidtil er det ikke skeet. Jeg vil imidlertid tillade mig at udtale det Haab, at han vil støtte det af mig antydede Forslag, hans eget Forslag, og at han vil arbejde hen til, at det kan blive gennemført her i Salen. Jeg troer, at det vil kunne gennemføres strax for alle de Byers Vedkommende, hvori Magistraten alene bestaaer af Byfogden; i de 5 større Byer, hvor der er en af Kongen ansat særskilt Borgmester, maa denne Borgmester derimod vel vedblive at være Formand, saalænge hans Functionstid varer; efterhaanden som de paa-gjældende Embeder bleve ledige, maatte Borgerne dog ogsaa der have Ret til at vælge Borgmesteren med kongelig Sanction.

De enkelte Bestemmelser i det foreliggende Lovudkast skal jeg ikke videre indlade mig paa under denne Behandling, thi en Deel af de Betænkkeligheder, som jeg har ved enkelte Bestemmelser, ere tildeels fremdragne af andre Medlemmer, og jeg finder i det Hele taget, at det er rigtigt, at man saalidt som muligt gaaer ind paa Enkeltheder under Sagens 1ste Behandling. Smidlertid er der dog eet Punkt, som jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, og det er Valgbestemmelserne. Jeg troede, at det var en Overenskomst fra forrige Samling, at man slet ikke skulde røre ved Bestemmelserne om Valgene. Men i nærværende Lovudkast er der jo gjort en betydelig Forandring i disse, nemlig i Henseende til Maaden, hvorpaa Vigningsborgerne udvælges. Jeg veed ikke, hvorvidt det for selve Sagens Skyld er videre uheldigt, at denne Forandring er foretaget. Det kan gjerne være, at Valgene efter den vilde kunne blive ligesaa gode, men jeg troer, at det er ulogt at foreslaae en Foran-

bring deri nu. Jeg troer derhos ogsaa, at det neppe er rigtigt at betage Borgerne den Ret, som de nu have til selv at vælge de Mænd, der skulle paaligne dem Skat. Hvis man imidlertid vil røre ved Valgbestemmelserne, saa forekommer det mig, at der er et andet Punkt, som man da ogsaa bør tage under Overveielse, og det er Bestemmelsen, som findes i Lovudkastets § 3 om, at den ene, rigtignok kun den mindre Halvdeel af Repræsentanterne, skal vælges af den Femtepart af Bølggerne, som har betalt de høieste Skatter. Jeg troer, at denne Bestemmelse er meget berettiget, thi i de communale Forhold tør vistnok ikke Hensynet til, hvem der bidrager meest til Byens Fornødenheder, lades ude af Betragtning; jeg troer, at de Høistbesatte have en Ret til at have nogen Sikkerhed for at blive repræsenterede. Men for at de kunne faae den Ret, som jeg altsaa troer, at der er tilsagt dem ved denne Forordning, forekommer det mig, at der burde skee en Forandring i de nugældende Bestemmelser, som sige, at denne Femtepart af Indvaanerne skal have svaret mindst to Trediedele, ikke af samtlige Bølggeres Skatter, men af Communens samtlige Skatter. I de mindre Byer, hvor det kan træffe, at flere af de større Skattebydere ere Entier, umyndige Personer eller juridiske Personer, der har denne Betingelse tilfølg, at det Conservative, der skulde ligge i Bestemmelsen, aldeles forsvinder. Jeg har endog seet Exempler paa, at man har maattet gaae ned til en Skattebydelse af omtrent 5 Rd. for at faae de to Trediedele af hele Communens Skatter ud; men, naar man skal gaae saa langt ned, saa forsvinder al den Garanti, som man skulde have i de Høistbesatte, og saa kunde man ligesaa godt gaae Skridtet heelt ud og gjøre Valget aldeles frit. —

Rettelser.

Sp. 33, Lin. 3—4 s. n.: Ordene „understrevet Estrup“ udgaae.